

I § 22 er det bestemt, at Tvister mellem Læremester og Lærling skal afgøres ved Voldgift, der afsiges af Politimesteren — i København en af Magistraten valgt Formand — samt to af hver af Parterne valgte fuldmyndige Mænd eller Kvinder, der er oplært i Faget. Vi maa under Henviſning til, at Voldgiftskendelsens Afsigelse i Realiteten er af domsmæssig Natur, paa det bestemteste fraraade den foreslaaede Regel, hvorefter Politimesteren normalt gøres til Formand for Voldgiftsudvalget. Vi skal i denne Forbindelse ikke protestere mod de i Motiverne til vedkommende Paragraf anførte Betragtninger om det ønskelige i, at Voldgiftens Formand besidder tilstrækkelig juridisk Indsigt, men mener, at der paa anden Maade maa træffes Bestemmelser, hvorefter der tilsikres Voldgiftsretten den fornødne juridiske Kundskab.

Endelig bemærker vi, at den i Forslaget 1931—32 § 2, Stk. 3, Nr. 3, indeholdte Bestemmelse om, at Kravet om Oprettelse af skriftlig Lærekontrakt ikke finder Anvendelse, naar den umyndige antages til Arbejde, der bestaar i Telefonpasning, Maskinskrivning og Stenografering eller til saadant Arbejde med Bogholderi, Regnskabsføring o. lign., igennem hvilket det ikke var muligt at give en hel eller delvis Uddannelse i vedkommende Fag, er udgaaet. Vi maa finde det uheldigt, at det nu foreliggende Forslag har udeladt denne Bestemmelse, idet Lovforslagets Bestemmelser, ikke mindst om Læremesterens Forpligtelser, maa findes urimelig byrdefulde anvendt paa Forhold som de omtalte.

Med Højagtelse

P. P. V.

Holger Fink,
Næstformand.

Alb. Ross.